

Seniai seniai gyveno karalius. Viena gražią dieną jis užritino ant kelio akmenį. Tada pasislėpė ir ėmė lūkuriuoti, nes norėjo pamatyti, ar kas nors pašalins šį milžinišką uolos luitą nuo vieškelio.

Pro šalį pražygiavo keli turtingi pirkliai ir dvariškiai, kurie paprasčiausiai aplenkė kliūtį. Ne vienas jų plūdo karalių, kam jis nepalaikąs tvarkos keliuose, bet patys nė nepamėgino nustumti akmens į šoną.

Po kurio laiko kelyje pasirodė valstietis, nešinas sunkiu daržovių ryšuliu. Priėjęs riedulį jis padėjo savo naštą ant žemės ir pabandė nuritinti akmenį į pakelę. Nors teko gerokai paprakaituoti, galų gale tikslas buvo pasiektas. Žmogelis pasiėmė savo nešulį ir buvo beeinąs toliau, bet staiga pastebėjo, kad ant kelio guli piniginė, kaip tik ten, kur ką tik riogsojo akmuo.

Piniginėje valstietis rado daugybę aukso monetų ir karaliaus laiškėlį, kuris bylojo, jog auksas skiriamas tam, kas pašalins nuo kelio akmenį. Kaimietis sužinojo tai, ko daugelis iš mūsų niekaip negali suprasti!

Kiekviena kliūtis suteikia mums galimybę pagerinti savo padėtį.

Haré Krišna!

Dhirašanta dasa